

ארגון ברית אבות
מסייעת לכל יהודי
בכל גיל
ובכל מקום בעולם
לקיים את מצוות המילה
בצורה מקצועית ובשמחה
באמצעות צוות מוהלים
מוסמך ומנוסה.

ב"ה

עלון ברית אבות פרפראות וסיפורים לברית מילה לפי סדר הפרשיות פרשת וירא תשפ"ו

מפעולות הארגון

עריכת ברית מילה לתינוקות.
ומבוגרים בחדרי ניתוח
בישראל ובמדינת חבר העמים

בדיקת צהבת לתינוקות בבית
במכשיר זהה לבית החולים

ניתן להשיג את הספרים
"סדר ליל הברית"
"פניני הברית"
"תפילות ומנהגים לברית"

ייעוץ בענייני ברית מילה

משרד "ברית אבות"
רחוב דברי חיים 6 ביתר עילית
טלפון: 025022814

השתוקקות לקיום מצות ברית מילה

ההתלהבות הלהט והזריזות שיש לעם ישראל
למצוות, לקחנו בירושה מאבינו אברהם עליו
השלום שנאמר אצלו, וימל אברהם את יצחק בנו
בן שמונת ימים. שמונת ימים כתיב ולא ביום
השמיני, כדי להדגיש שכל שמונת הימים עברו
בציפייה ובכיסופים לקיום המצוה בזריזות
בזמנה.

בדורנו רואים לפעמים יהודים מבוגרים שלא
נימולו ביום השמיני בגלל סיבות שונות,
וכששמעו שיכולים להכנס בבריתו של אברהם
אבינו על ידי מוהל הם מתקשרים ומצפים לרגע
המינוח לקיים את המצוה.

ליאונד בגיל 39 מפליטי המלחמה של אוקראינה
לפני כשנתיים הגיע להונגריה, והצטרף לאחת
הקהילות ודיברו אותו באחת השבתות על ענין
הברית מילה שזה היסוד של היהדות, מיד
כששמע זאת בקש שימולו אותו לאלתר, אמרו לו
שבשבת אין אפשרות, ומיד במוצאי שבת יצרו
אתנו קשר, אמרנו לו שלמחרת בעזהש"י אנחנו
טסים למולדובה לעשות כמה בריתות, ואם רוצה
אחר כך נראה מתי להגיע להונגריה, הנימול
בשום אופן לא רצה לחכות, התשוקה של הסרת
הערלה ולהיות קרוב אל השם כל כך בער בו,
ומיד עלה על המטוס והגיע למולדובה, וזכינו
להכניסו בבריתו של אברהם אבינו בשמחה ביום
ראשון, ונקרא שמו בישראל – זאב.

התשוקה למצוות ירושה לנו מאבותינו
הקדושים, יהי רצון שנוזכה לקיים מצוות השם
בשמחה והתלהבות דקדושה.

בברכה

המוהל הרב אהרן יוסף קרמר

מהספר פניני הברית

וירא אליו ה' באלוני. כתב בספר ילקוט ראובני (פז): בשם
ספר מגלה עמוקות (אופן קיח) כל היסורים שבאו על איוב
היו ראויים להיות באים על אברהם וכו' והוא הסוד וירא
אליו יי באלוני. ראשי תיבות איוב, ונראה לי שלכן ניצול
אברהם אבינו מיסורי איוב משום שמל עצמו לעת זקנתו
והיה לו צער גדול חלף היסורים שהיו צריכים לבוא עליו:
(בית ישראל השלם)

וירא אליו יי. לבקר את החולה, לא היה לדבור אלא לכבוד
לו, ועוד אמרו במדרש, מזבח אדמה תעשה לי. ומה אם זה
שבנה מזבח לשמי הריני נגלה עליו ומברכו, אברהם שמל
עצמו לשמי על אחת כמה וכמה, ושמא כיוונו עוד בזה לומר
שהיה לו במראה השכינה רפוי למחלת המילה, כי כן ראוי
להיות כדכתיב (משלי טז) באור פני מלך חיים: (רמב"ן)

אמר כ"ק אא"ז מרן אדמו"ר זצ"ל השי"ת בא לבקר את
אברהם אבינו עליו השלום שהיה עובד את ה' כל ימיו ובא
השי"ת לראות איך הוא עובד בימי חליו: (ליקוטי יהודה)

וירא אליו ד' באלוני ממרא. ופירש"י ז"ל לבקר את החולה,
ארחב"ח יום ג' למילתו היה, וקשה מנ"ל לרש"י את כל זה,
שמעתי בשם הרה"ק הרב חנוך העניך מאלכסאנדר זצלה"ה,
כי ידוע דכל מקום שנראה אל אברהם דבר אתו וכאן לא
דיבר עמו כלום, לכן פירש"י לבקר את החולה, ואיתא
(בנדרים) שאסור לדבר עם החולה שמא יכבד חליו, אבל
אכתי קשה הלא איתא בש"ס (ב"מ פ"ז) שעד יעקב לא הוה
חולשא לכן אמר רחב"ח יום שלישי למילתו היה והיה חולה
מחמת מילה: (שיח שרפי קודש)

שמעתי מפי האדמו"ר האמרי אמת מגור זצלה"ה זי"ע, כי
כשם שמקובל שבכל ברית בא אליהו הנביא להשתתף כך בכל
סעודת שלישי למילה בא אברהם אבינו להשתתף: (הגאון
החסיד ר' שמאי גינזבורג)

השופט כל הארץ לא יעשה משפט. ר"ת מילה, כי כל אותן
שומרי הברית לא יביאם הקדוש ברוך הוא במשפט של גיהנם
כי אברהם יושב על פתחו של גיהנם ואין מניח לשומר הברית
לירד לשם: (טהרת יום טוב)

מבואר למה היה המראה על ידי מצות מילה כל כך בנגלה, השכינה ושלשת המלאכים מרכבה לה וסעודה גדולה, שהכל היה מחמת שכל ענין מילה הוא להמשיך האלקות למטה מטה בהתגלות... מה שאין כן בכל המצוות שאינן עושות שינוי בגוף האדם בנגלה, על כן אינן מושכות כל כך האלקות בהתגלות, ואף שבפנימיות יש שהם עוד יותר כמו נסיון העקידה שנחשב יותר ממצות מילה אין בהם ענין זה כמו במילה, וכמו שבת שהיא גדולה ממצות מילה אף על פי כן מילה דוחה אותה כנ"ל: (שם משמואל)

יש ליתן טעם למה סעודת שלישי למילה נכתבה בתורה כל כך באריכות, והסעודה של המילה עצמה לא באה אלא ברמז, כמו שכתבו הראשונים ז"ל בפסוק ויעש אברהם משתה ביום הגמל את יצחק הג מל. היינו שנימול לשמונה גימטריא ה"ג. ונראה דהנה כתבו ז"ל דביום השלישי מתפשט הכאב בכל האברים, ואף דביום ראשון ושני נמי מסוכן הוא ועל כרחיק ששולט החולי בכל הגוף, מכל מקום איננו כל כך בהתגלות וביום השלישי מתגלה החולי והכאב בכל האברים ויום השלישי דשכס יוכיח, ועל כן יש לומר נמי שלעומת התפשטות כח הכאב מתפשטת נמי הקדושה ששורה על ידי המילה, ועל כן בשמיני הקדושה איננה שורה כל כך בהתגלות כמו ביום השלישי למילה, ועל כן הסעודה, שכל האברים מקבלים ממנה חיות, באה גם כן בתורה כדוגמת זו ביום השמיני בהעלם ובשלישי למילה בהתגלות: (שם משמואל פרשת וישב)

והקשו המפרשים מה הלך להתייעץ אתם.

בדעת זקנים בעלי התוספות הביא וז"ל שהעצה היתה אם יעשה בצנעה או בפרהסיא, וממרא נתן לו עצה לעשותה בפרהסיא כדי שיראו העולם וימולו אחריו, והיינו דכתיב בעצם היום הזה נימול אברהם בעצומו של יום. והוסיף בתפארת יונתן לבאר גם על פי המדרש (מ"ז ט) על הפסוק בעצם היום הזה נימול אברהם. אמר רבי ברכיה (ישעיה מח) לא מראש בסתר דברתי. (אלא) אמר הקדוש ברוך הוא אלו מל אברהם בלילה, היו כל בני דורו אומרים בכך וכך אלו היינו רואים אותו לא היינו מניחים אותו לימול, אלא בעצם היום הזה דרגש ליה ימלל. ולכאורה למאי נפקא מינה, וכי אפשר לעצור בעד אדם לחבול בעצמו, אלא שנתיראו מכח גבורתו של אברהם, שהרג ד' מלכים וכו' אבל כשנימול הרי היה חלוש כת, ואילו היה נימול בלילה היו מקטינים הנס, ואמרו לו שימול בצנעה מפחד שיבואו העובדי כוכבים להכותו, ורק ממרא אמר לו אין לך לפחד כיון דהשי"ת שעשה לך נסים יהא בעזרך קום ומול עצמך לעיני כל, ולכך קיבל ממרא שכרו מדה כנגד מדה שנגלה הקדוש ברוך הוא בפומבי לעיני כל בחלקו של ממרא: ולפי זה שמעתי בשם אדמו"ר מקלונבורג זצ"ל ביאור כשם שנכנס לברית בפרהסיא ברוב עם ואין עושים בסתר (סנהדרין לב) ואפילו בשעת הסכנה היו מדליקין נרות כדי לפרסם שיש ברית ויבואו לשם, כן יכנס לתורה בפרהסיא בבית המדרש עד שיראו היהודים העומדים בחוץ ויצטרפו אל הלומדים בבית הכנסת:

עוד כתב בדעת זקנים מבעלי התוספות, כשצוה הקדוש ברוך הוא למול כל אנשי ביתו, הלך אצל ענר ואשכול לשאול מה יעשה על אנשי ביתו שאינן רוצין להמול ולא ידעו מה להשיב לו הלך אצל ממרא ונתן לו עצה שימול עצמו וישמעאל בנו תחלה, וכשיראו כן אז יקבלו להמול וכן עשה בעצם היום הזה נימול אברהם וישמעאל בנו. והדר כתיב וכל אנשי ביתו נמולו אתו:

עוד ביאר המהר"ל שהתיעצותו היתה כדי להרבות בכבוד שמים, כדי שלא יוכלו ליצני הדור לבטל את המעשה שעשה מתוך חפזון וכדי להרבות בכבוד שמים ביותר נטל עצה על המילה אף על פי שלא נסתפק כלל האם למול או לא:

עשה זה לפי שצפה על הדורות הללו שלא יעשו שום מצוה אשר העכו"ם מלעיגים עליהם והיה ירא שבודאי ילעיגו העכו"ם על מצות מילה לקחת ילד קטן בן שמונת ימים לצערו ולהכניסו בסכנה וכאשר ילעגו על זה אז יתביישו הפושעים ולא ימולו את בניהם ולכן נשאל עצה עם העכו"ם ממרא וידע שממרא יסכים עמו ומעשה אבות סימן לבנים וכל מה שעשה אברהם אבינו עליו השלום הכל נשאר חזק ואמץ לדורות הבאים ובכן נשאר לדורות שהעכו"ם אינם מלעיגים כלל על מצוה זו ואדרבה מכבדין אותו ולכן אין הפושעים מתביישים על זה ומלין את בניהם: (צדקת אברהם טשכנוב)

באלוני ממרא. ממרא גימטריא רפא, באלוני ממרא הם אילנות המרפאין כמו שאמרו (במדרש דברים) על פסוק (יחזקאל מז) ועל הנחל יעלה וגו'. שהקדוש ברוך הוא נראה אליו באילנות משובחין שבגן עדן לרפאותו, ועיין ברבינו בחיי: (שפת אמת ליקוטים)

באלוני ממרא. בשם ר' סעדיה ז"ל נתגלה לו באלון לרמוז מה אילן חותכים את הענפים היבשים ומוסיף כח בשאר האילן אף המילה אם תחתוך ערלה תהיה יותר שלם: (תוספות השלם)

עוד פירש רש"י ישב חסר כתיב בקש לעמוד א"ל הקדוש ברוך הוא שב ואתה סימן לבניך דכתיב אלקים נצב בעדת קל. הנה כבר השריש הרמב"ן (בראשית יב) כל מעשי אבות סימן לבנים, נלע"ד נתן לו עצה על המילה אחר שנימול נתן לו עצה בדרך הטבע שטוב לרפואתו לישב פתח האהל כחום היום להתחמם באויר חם מבלי להתקרר ושיהיה יושב דוקא ולא עומד שהוא קשה למכה... ואברהם שמע לעצתו שהיא על פי טבע והקדוש ברוך הוא הסכים לעצתו שהרי בקש לעמוד ואמר לו שב והוא סימן לעצת יתרו למשה רבינו עליו השלום על פי טבע נבול תבול איעצך. והסכים הקדוש ברוך הוא לעצת יתרו, וקמ"ל קרא אפילו הכי כשבאו אורחים והיה צריך להתעסק במצוה הזניח עצת ממרא והוא עומד עליהם תחת העץ במקום צל ולא בחום היום והוא עומד ולא יושב ועוד רץ אל הבקר ולא חשש לכאב המכה דמצוה מגנא: (חתם סופר)

קשה איך אמר לאברהם אבינו עליו השלום שב הלא (מו"ק כ"ז): אסור לומר לחולה שב דנראה כאומר לו שב בחוליק, תירץ כ"ק אא"י מרן אדמו"ר זצ"ל שלחולה סתם אסור לומר שב שהמחלה היא שלא ברצונו אבל כאן היסורים הם חשיבות וכמו שאיתא בספרים שאין רשאי למול בסם שינה, משום שצריך להרגיש יסורי המילה: (ליקוטי יהודה)

וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו. (יח ב) עשיית המצוה מחולקת לשלשה, חיתוך פריעה ומציצה, אברהם אבינו זכה לאחר המילה להתגלות שלושה מלאכים גבריאל מיכאל ורפאל, האחד בא להפוך את סדום השני לבשר על הולדת יצחק והשלישי לרפאותו, ג' מלאכים באו כשכר כנגד ג' חלקי המצוה של המילה שעשה, אברהם כנגד חלק המילה הסרת הערלה שהוא סילוק וסור מרע בא המלאך להפוך את סדום דהיינו לסלק את כח הרע שבעולם, כנגד הפריעה שענינה כאמור תוספת קדושה בא המלאך לבשר לו על הולדת יצחק שהוא תוספת קדושה בעולם תחילת התקומות האומה הישראלית והעם הנבחר, כנגד מציצה שתכליתה רפואה כמאמר חכמינו זכרונם לברכה (שבת קלג:) האי אומנא דלא מייץ סכנה הוא, זכה למלאך שבא לרפאותו: (מאיר עיני חכמים)

ויתן אל הנער. ופירש"י לחנכו במצות, ונרמז כאן אחר הברית שלאחר שנימול והוסר ממנו הערלה, הוסר ממנו גם כן ערלת הלב ולכן יכל לחנכו במצוות, וכן מובא בשפת אמת (בליקוטים) וזה לשונו, גם אמרתי כי בעשיות מצות מילה בקדושה יכולין לזכות למול מילת עצמו כמו שכתוב ומלתם את ערלת לבבכם וכו'. וזה יש לפרש המול ימול. המל ימול כנ"ל:

במד"ר (פרשה מח) כחום היום. בשש שעות, ולהלן (בפרשה נ) נפטרים מאברהם בשש שעות, ואם כן לא נשתהו אצל אברהם כשעה שלימה, שאפילו תאמר שבאו אליו בתחילת שעה ששית ונפטרו מאצלו בסוף שעה ששית, מכל מקום הרי לא נשתהו שעה שלימה, ויש להבין איך נעשו כל הכנות הסעודה אפיית הלחם ושחיטת בן הבקר ותיקונו ובישולו והאכילה והברכה והלוויה בשעת מועטת כזו, ואף שאיננו רחוק לומר שהכל היה דרך נס, מכל מקום אברהם בתחילה כשסבור היו שהם ערביים שמשתחוים לאבק שברגליהם איך סמך על הנס, שתהיה נגמרת הסעודה בשעה קלה, וגם אחר כך כשראו אברהם ושרה, איך לא הרגישו שהם מלאכים, ואברהם היה הולך עמם לשלחם, וצחקה שרה על הבשורה מכלל שלא הרגישו שהם מלאכי מעלה, ונראה דהנה איתא ביערות דבש דענין הבישול והאפיה הוא באשר מחטא אדם הראשון נשתאב ארס של נחש בכל דבר, וטבע האש להוציא ולבטל הארס של נחש, על כן הכשר המאכלים הוא על ידי האש, עכ"ד, ועל כן יש לומר שאברהם אבינו עליו השלום אחר המילה שנפרד ממנו חלק הנחש נסתלק גם הארס של נחש מכל אשר לו, כי הבהמה והכלים כרגלי הבעלים, ועל כל פנים נחלש הארס עד שלא הוצרכו כל אלה להמשך זמן, ועל כל פנים בעת שהיה עדיין עוסק במצוה להתרפא ממילתו לא היה רחוק שיהיה ככה, ועל כן לא הרגישו שיהיה זה לרגלי האורחים: (שם משמואל)

ויקרא אברהם את שם בנו וגו' יצחק. (כא ג) כ"ק אא"ז מרן אדמו"ר זצ"ל אמר הנה פעם איתא בפסוק (דברי הימים א טז) ושבועתו ליצחק. ופעם כתוב (תהלים קה) ושבועתו ליצחק. בשי"ן (וכן בירמיה לג) וגם איתא שבברית מילה יש לומר ליצחק, כי הנה כל אדם קורא שם לבנו בעת המילה אך אברהם אבינו עליו השלום קרא שם בנו יצחק תיכף בעת שנולד כי אצל יצחק היה קריאת השם בעצמה מצוה שהקדוש ברוך הוא אמר לו (בראשית יז) וקראת את שמו יצחק. ואחר כך בעת המילה קרא שמו גם יצחק ומזה נשתרבו או נשאר ב' שמות ולכן אתי שפיר מה שאיתא לומר בעת הברית מילה ליצחק: (ליקוטי יהודה)

וימל אברהם את יצחק בנו בן שמונת ימים כאשר צוה אתו אלהים. (כא ד) וצריך ביאור למה נאמר כאשר צוה אתו אל'. ותיירץ הכתב סופר שמצינו שנתיירא אברהם למול עצמו אבל מנין שהיה לו יסורים כשמל את בנו שהוא חוץ לגופו, וכן שיש אבות שאין מרחמים על בניהם כמו על עצמם, ובזה השמיע הפסוק שמל את בנו כנסיון שמל את עצמו וכבש רחמיו כדי לעשות רצונו יתברך:

אברהם אבינו מל בלי טעם רק כמו בעת צוה לו ה', שאז לא השיג הטעם, כי הערלה היה מסך המבדיל דמהאי טעמא לא קיים מילה קודם שניתנה וכו': (גאב"ד שימלאו)

צחוק עשה לי אלקים כל השומע יצחק לי. (כא ו) אף על פי שיש צער מילה לתינוק, הקל יתברך נתן שמחה בלבי, לפיכך כל השומע יצחק לי. וישמח בעדי, ולא ידאג בשביל צער המילה: (ספורנו) והיינו שה' נתן את מדת השמחה של מצוה ולכן אין צער ודאגה לשאר הדברים:

ימי ההילולא של צדיקים בשבוע זה

יום ראשון י"א מרחשון	רחל אמנו זי"ע	
	הרה"ק ר' מנחם נחום מטשערנוביל (המאור עינים) זי"ע	יום חמישי ט"ו מרחשון
יום שני י"ב מרחשון	הרה"ק ר' אברהם ווינברג מסלונים (יסוד העבודה) זי"ע	הרה"ק ר' אברהם ישעיהו קרליץ (החזון איש) זצ"ל
	הגאון ר' נתן צבי פינקל ראש ישיבת מיר זצ"ל	הרה"ק ר' שלמה מטשארקוב זי"ע
יום רביעי י"ד מרחשון	הרה"ק ר' זאב וואלף קיצעס זי"ע	הרה"ק ר' מנחם מנדל מקאסוב (אהבת שלום) זי"ע
	הגאון ר' נחום משאדיק זצ"ל הגאון ר' יהודה צדקה ראש ישיבת פורת צדקה זצ"ל	הרה"ק ר' משולם זוסיא האדמו"ר מטשערנאביל זי"ע
	הרה"ק ר' אברהם אלימלך מקרלין הי"ד זי"ע	

עובדות וסיפורי צדיקים ימי ההילולא בשבוע זה

הולכים ליפגש עם אליהו הנביא: כשהחזון איש הולך לסנדקאות היה אומר הולכים להיפגש עם אליהו הנביא, מהג"ר אברהם רייסנר שליט"א: (מעשה איש)

התייעץ עם אליהו הנביא בזמן הברית: הגאון ר' אהרן לייב שטיינמאן סיפר למקורבים את מה ששמע מעדים נאמנים כהגדרתו, הלא הם רבי מרדכי גרוס ורבי מנחם לנג בעלי המעשה עצמם, ואלו דבריו, לפני לידת השלישיה ילדיו של ר' מרדכי גרוס הם היו במעונו של החזון איש, והציגו לפניו את הנתונים של הרופאים שמעוניינים לנתח וסבורים כי האם והילודים בסכנת חיים אם לא ינתחו וביקשו ברכה ועצה, החזון איש התבטא ואמר אתם יודעים מה? בשבת קדש יש לי ברית בבני ברק וסנדקאות, אשאל את אליהו הנביא, תבואו אלי במוצאי שבת שוב, השניים באו לאחר צאת השבת ואמר להם הוא אמר שהכל יהיה בסדר גם לא יהיה צורך בניתוח והלידה תהיה ביום זה ובשעה זו, וכך הוה כדבריו, היום השעה והזמן וכו' כאשר תלמיד מקורב שאל את הגראי"ל מה היתה מהותו של הרב הנ"ל שיכול היה להתבטא בנוסח כזה שמשמע ממנו שרואה את אליהו הנביא בברית ומקבל ממנו תשובה, השיב רבנו אינני יודע ממש רק ידוע לי שלמד בשקידה בישיבה של גיס הבריסקער רב בוורשא רבי הירש גליקסון, וכי לא נהנה מהעולם הזה, אם המשיך כך בוודאי עשה שטייגער, ועולם הזה כמעט לא היה לו כי לא היו לו ילדים וחי בעניות ובסוף ימיו היה סגי נהור, ולולא ששמעתי מעדים נאמנים אלו לא הייתי מאמין לבחינה כזו של גילוי אליהו בדור של אחרי המלחמה, (וברשימת תלמיד צעיר של הגראי"ל מצאנו שהגראי"ל אמר עוד שאולי זכה לכך מחמת איזו מסירות נפש)

לחשוב מי הילד היה רוצה שיהיה סנדק: עובדא ידענא אצל רבינו החזון"א זצ"ל, שהאב רצה להזמין לסנדק את רבו שהיה תלמיד חכם גדול וצדיק אמיתי, והאמא רצתה את אביה, והסכימו לשאול את רבינו החזון איש זצ"ל, והשיב שיש כאן דעה נוספת, והיינו שצריך לחשוב מה הילד עצמו היה רוצה, ובודאי היה רוצה שהרב יהיה קודם: (תשובות והנהגות)

פיוס על שלא כיבדוהו בסנדקאות: ספר לי הגאון ר' חיים קנייבסקי שליט"א פעם כבדו את מרן החזון איש בסנדקאות אצל נכדו של נדיב ממקורביו של מרן, הרגיש מרן שחלשה דעתו של הסבא הנדיב שלא כבדוהו בסנדקאות, אמר לו מרן, את העשירות אני נותן לך אני משאיר לעצמי רק את המצוה: (ארחות רבנו)

סנדק בתאומים רק לשניהם: סיפר הרב ישראל גליס, הרב שמעון ברוק נכדו של הגאון ר' בנימין ברוק נגש למרן הרב שך זצוק"ל והזמינו לשמש כסנדק בברית לאחד משני בניו התאומים, מרן נענה להזמנה אך הוסיף כי הוא מעוניין לשמש כסנדק גם לבן השני, גם כאשר ר' שמעון הסביר כי הם רוצים לכבד בסנדקאות לבן השני את הסבא מצד אשתו לו הם מרגישים מחויבות, מרן עמד בשלו והודיע כי לא יסכים לשמש כסנדק רק לאחד מהם, או שאהיה סנדק לשניהם או לא לאף אחד מהם, אבי הבנים בא במבוכה, לאחר מחשבה הוא הביע את הסכמתו לכך שמרן ישמש כסנדק לשני הבנים, אך הוא הוסיף ושאל מדוע מרן אינו מוכן לשמש כסנדק רק לאחד הבנים, מרן ענה לו בבת שחוק, הילדים יגדלו, וכדרך הילדים גם הם יתקוטטו, אם אהיה סנדק רק אצל אחד מהם יוכל האחד לומר לשני לי היה סנדק יותר חשוב מאשר לך, כדי למנוע זאת החלטתי כי לא אשמש כסנדק רק לאחד מהם: (במחיצת של גדולי התורה)

מי שהחפץ חיים היה הסנדק שלו לא יכול להיראות כזה: בשעת ביקור תנחומין בביתו של הרה"ג רבי יצחק פרץ רבה של רעננה, נכחה במקום אישיות חילונית ידועה מבכירי צמרת מפלגת העבודה, הלה התפאר באוזני הנוכחים כאילו מרן החפץ חיים זצוק"ל היה הסנדק שלו, מרן ראש הישיבה הגראי"מ שך זצוק"ל לחש באוזני היושבים לצידו הוא משקר, מרן החפץ חיים לא היה סנדק שלו, כשנשאל מנין לו שהדברים אינם נכונים ענה לפליאת המאזינים, זה לא יכול להיות, אילו היה החפץ חיים סנדק שלו הרי הוא לא היה יוצא כזה, מי שמרן החפץ חיים שימש כסנדק בעת הכנסתו בברית לא יכול להיות כמו שזה נראה, ויהי לפלא, אגב מאוחר יותר נודע כי האיש הובא פעם על ידי אביו אל מרן החפץ חיים כדי ליטול ממנו ברכה, נתחלף לו הביקור בבית הצדיק בסנדקאות: (מוסף שבת קודש – יתד נאמן)

בירך מזל טוב את היולדת ונחה לברכה ממנה: הרה"ק ר' אברהם אלימלך מקרלין הי"ד, היה סנדק בברית בבית החולים ביקור חולים בירושלים, ואחר הברית הלך לחדר היולדת לומר לה מזל טוב כנהוג, הרה"ק עמד מחוץ לדלת ובירך במזל טוב, והיולדת לא ענתה ולא ידעה מה לומר, הרה"ק אמר שיאמרו לה "מיט מזל זאלסטו לעבין":

ויתר על סנדקאות עבור הסבא: מסופר על ראש ישיבת פורת יוסף הרה"ג ר' יהודה צדקה זצ"ל, שביקש ממנו אחד התלמידים להיות סנדק, הרב הגיע לברית בירך על הטלית וישב על כסא הסנדק, ובאותו רגע האבא של אבי הבן התחיל לצעוק על אבי הבן, אתה לא מתבייש אני אבא שלך למה אתה נותן לרב להיות סנדק, איך שהרב שמע את זה הוא קפץ מהכסא של הסנדקות והלך לסבא, ואמר לו אתה צודק זה חוצפה מה שעשו פה, אתה סנדק איך הזמינו אותי לסנדק בלי לשאול אותך, קח את הטלית ותעלה לכסא:

היו שותפים במצוות המילה
ליהודים "מבוגרים" עולי חבר העמים
שהבריתות נעשים בחדרי ניתוח,
עלות כל ברית 3600 שקלים לשלם לחדר הניתוח
ובזכות זה תראו נחת מכל יוצאי חלציקם, אמן.